

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗ

προπληρωτέα

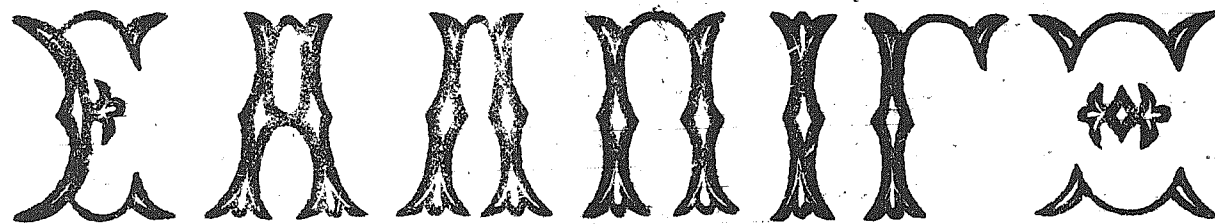
Εν τῇ πόλει τῆς

Κυπρου . . . Σελ. 8

Εν τοῖς χωρίοις α

Εν δὲ τῷ ἑξω-

τερικῷ . . . 1

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ—Editor S. HOURMOUZIOS.

ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΙΣ

προπληρωτέα: Εἰς-

ποιήσεις καὶ διατρίβαι

κατ' ἀποκοπήν. Ἄρθρα

σύμφωνα τῷ προγράμ-

ματι τοῦ φύλλου κατα-

χωρίζονται δωρεάν

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ.

Ὁ κ. Κ. Μετάλλας γνωστοποιεῖ τοὺς πολυπληθεῖς πελάτας τοῦ φαρμακείου του ὅτι μετέφερε τοῦτο ὑπὸ τὴν οἰκίαν τοῦ κ. Μ. Ἀγουρίδου ἐν ἧ καὶ οἷος κατοικεῖ πρὸς, εὐκολίαν τῶν καὶ ἐν καιρῷ νυκτὸς λαμβανόντων ἀνάγκη· εὐτρεπίτας δὲ καὶ πλουτίτας αὐτὸ διὰ νεωτέρων φαρμάκων καὶ διαφόρων ἀποθέτων, ἐκωδίασθη ἐσχάτως καὶ δι' ἐλαίου τοῦ δνίσκου (μορουνολάδου) προστράτου, ἐξ αὐτῆς τῆς Νορβηγίας (τῆς πηγῆς του), ὅπερ καὶ ἀπλοῦν καὶ ἡνωμένον μετὰ Ἰωδούρου σιδήρου ἐξοδεύει εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς.

Ἐπειδὴ τὸ ἀρχικὸν γράμμα τοῦ ὀνομαζὸς μου συμπίπτει νὰ ὁμοιάζῃ πρὸς τὸ τοῦ ἀδελφοῦ μου H. V. Braggiotti καὶ ὥς ἐκ τούτου συμβαίνουνσι λάθη περὶ τὴν ἀληθογραφίαν ἐμοῦ τε καὶ ἐκείνου, δηλοποιῶ ὅτι ἀπὸ τοῦδε ἐγὼ θὰ ὑπογράφω H. G. V. Braggiotti καὶ παρκαλῶ αἱ πρὸς με ἐπιστολαὶ κλπ. νὰ διευθύνωνται ὑπὸ τὸ ὡς εἴρηται ὄνομα.

Λεμεσσοῦ τῇ 29 Νοεμβρ. 1888.

HERCULE G. V. BRAGGIOTTI.

Ἡ ἐπιστολὴ τῆς «Σάλπιγγος» ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἀνετέθη τῷ κ. Ἀντωνίῳ Ι. Καμπανέλλῃ, πρὸς δὲ νὰ πληρόνουνται αἱ συνδρομαὶ καὶ γ' ἀπευθύνωνται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταί. — Ὅσοι τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἀξιοτίμων συνδρομητῶν μας δὲν λαμβάνουσι τακτικὰ τὸ φύλλον, παρκαλοῦνται νὰ καθιστῶσι τοῦτο γνωστὸν ἀμέσως εἰς ἡμᾶς.

ΤΗΝ ΑΥΣΤΗΡΟΤΑΤΗΝ ΠΟΙΝΗΝ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΨΕΥΔΟΡΚΟΥΝ-
ΤΑΣ ΚΑΙ ΨΕΥΔΟΜΑΡ-
ΤΥΡΑΣ.

— α: §: —

Τὸ μέγα καὶ ὀλέθριον κακὸν τῆς ψευδορκίας καὶ ψευδομαρτυρίας, μὴ τιμωρούμενον πάντοτε ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως, προχωρεῖ δυστυχῶς παρὰ τοῖς χωρικοῖς καὶ ἐκείνοις, ὧν ἡ συνείδησις ἐστρεβλώθη τέλει πλεόν. Περὶ τοῦ κακοῦ τούτου, ὅπερ ἡμεῖς ὡς μίαν τῶν αἰτιῶν τῆς τῶν κακούργων, φονέων καὶ

κλεπτῶν αὐξήσεως θεωροῦμεν, ἐγράψαμεν ἄλλοτε τὰ εἰκότα, ἐπικαλοῦμενοι τὴν κατ' αὐτῶν ἐφαρμογὴν αὐστηροτάτων μέτρων καὶ ποινῶν ὑπὸ πάντων τῶν δικαστηρίων, ὅσας ἀνακαλύπτουσι τοιοῦτους, ἀλλ' ἀγνωστον διατὶ ἀφινονται οἱ πλεῖστοι τῶν τοιούτων ἀτιμώρητοι, ἀρκουμένων μόνον τῶν δικαστηρίων εἰς ἐπιπλήξεις καὶ ἐλέγχους, οὐδὲν δυναμένους πρὸς τοιαύτας ἀσυνειδήτους ψυχάς.

Ἐν παντὶ σχεδὸν δικαστηρίῳ, ἀδύνατον νὰ μὴ φωραθῶσι ψευδομαρτυροῦντες καὶ ψευδορκούντες, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ σώσωσι κλέπτας καὶ κακούργους ἢ νὰ καταδικάσωσιν ἀθώους διότι τοὺς ἐχθρεύονται, τὸ κακὸν δὲ τοῦτο εἰσεχώρησε καὶ παρὰ τοῖς . . . ποίοις νομίζεται; τοῖς ἱερεῦσι! Ναί! καὶ παρὰ τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῖς, τοῖς λειτουργοῖς τοῦ Ὑψίστου. Ἐν τῷ δικαστηρίῳ Λευκωσίας, περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ ληξάντος μηνός, εἰς ἱερεὺς ἐκ τινος χωρίου τῆς Μυριανθούσης ὠρκίσθη καὶ κατέθεσεν ἐναντίον ἐγγωρίου του τοσαῦτα ψεύδη καὶ τοσαύτας ἀσυναρτησίας, ὡς γράφουσιν ἡμῖν, ὥστε τὸ δικαστήριον βδελυγθὲν αὐτὸν τὸν ἐξέβαλε τοῦ δικαστηρίου διὰ τρόπον λίαν σκληροῦ. Νομίζομεν ὅτι πᾶς χριστιανὸς ἢ καὶ αὐτὸ ἀκόμη τὸ δικαστήριον ἀφοῦ πεισθῇ περὶ ψευδορκίας καὶ ψευδομαρτυρίας ἐνὸς ἱερέως, πρέπει νὰ πέμπῃ τοιαύτην ἐλθεσιν εἰς τὴν ἐκκλησιαστικὴν Ἀρχὴν διὰ νὰ τὸν τιμωρῇ ἐκείνῃ τοῦλάχιστον. Ἐὰν εἰμεθα ἡμεῖς δικασταί, τὴν μεγαλειτέραν τιμωρίαν θὰ ἐθεωροῦμεν ἀνεπαρκῆ διὰ τοιαῦτα κακούργηματα, διαπραττόμενα μάλιστα ὑπὸ ἱερέων.

Ἀκατανόητον πρᾶγμα πῶς ἐν Κύπρῳ καὶ μάλιστα παρὰ τοῖς χωρικοῖς εἰσεχώρησαν τοιαῦται ἀσυνειδήσιαι, τοιαῦται ἀντιχριστιανικαὶ πράξεις, οὐδὲν

διαφέρουσαι κακούργηματων! πῶς εἰσεχώρησε τοιαύτη ἀσέβεια, τοιαύτη ἀθεοφοβία, ὥστε ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου νὰ ὀρκίζονται ἐπὶ τοῦ θειοτάτου ἐκείνου καὶ ἱερωτάτου βιβλίου, τοῦ Εὐαγγελίου, νὰ θέτωσιν ἐπ' αὐτοῦ τὴν χεῖρα, νὰ ποιῶσι τὸν μεγαλειτέρον καὶ φρικτότερον ὄρκον ὅτι θὰ εἰπωσιν ὅλην τὴν ἀλήθειαν καὶ ὁμῶς νὰ ψεύδωνται φρικτῶς καὶ νὰ λέγωσιν ὅλον ψεῦδη καὶ μόνον ψεῦδη!! Πῶς δὲν ξεραίνεται ἐκείνη ἡ βέβηλος χεὶρ! Πῶς δὲν παραλύει ἡ βλάσφημος ἐκείνη γλῶσσα!! Πῶς εὐρίσκει τὴν θύραν τοῦ δικαστηρίου καὶ ἐξέρχεται τὸ βρωμερὸν ἐκεῖνο καὶ ἀσεβὲς σῶμα, τὸ διαβολικὸν ἐκεῖνο ἀγγεῖον, τὸ γέμον πάσης κακίας καὶ μοχθηρίας, τὸ ὄργανον ἐκεῖνο τοῦ Σατανᾶ!!! Τοσαύτην ἀσέβειαν πρὸς τὴν θρησκείαν, τοσαύτην βεβήλωσιν τῶν ἱερωτέρων πραγμάτων δὲν εὐρίσκει τις οὔτε εἰς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην τῆς πολυθείας, οὔτε παρὰ τοῖς λατρεύουσι τὰ κωφὰ καὶ ἀναίσθητα εἰδῶλα ἀπορίας δ' ἄξιον εἶνε ἂν οἱ τοιοῦτοι τολμῶσι νὰ καλῶνται χριστιανοὶ καὶ ἂν τολμῶσι νὰ εἰσέρχωνται εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ χωρὶς νὰ αἰσθάνωνται ἐκεῖ εἰς τὴν ἱερὰν εἰσοδὸν φλογίνην ρομφαίαν, διώκουσαν αὐτοὺς ἀπὸ τοῦ ἱεροῦ ἐκείνου χώρου!!! Καὶ αὐτοὶ οἱ ἄθεοι καὶ αὐτοὶ οἱ ἀντίχριστοι τὴν ψευδορκίαν καὶ ψευδομαρτυρίαν τὴν βδελύττανται! οἱ ἀτιμοὶ μόνον τὴν ἀνέχονται καὶ τὴν ἐπαγγέλλονται. Ἔργον πατρικόν, ἔργον θεάρεστον θὰ πράξῃ ἡ κυβερνήσις, ἐὰν ἀποφασίσῃ νὰ καταδιώκῃ τοὺς τοιοῦτους μέχρις ἐξοντώσεως. Ἄς γείνη νόμος, ἐὰν οἱ πρὸς τοῦτο ὑπάρχοντες εἶνε ἀνεπαρκεῖς, ἄς γείνη καὶ ψηφισθῇ διὰ τοῦ Νομοθετικοῦ νόμοσχεδίου κατὰ τῶν τοιούτων, ἐπιβάλλον αὐτοῖς τὴν αὐστηροτάτην τῶν ποι-

νῶν, ἐὰν θέλωμεν νὰ ἀρθῶσιν ἀπὸ τοῦ μέσου οἱ δυσώδει οὔτοι φράγμοι τῆς ὁδοῦ τοῦ δικαίου καὶ ν' ἀπαλλαχθῶμεν κατὰ μέγα μέρος τῶν λυμαινομένων τὴν κυπριακὴν κοινωνίαν ἀνθρωπομόρφων τεράτων.

ΚΑΤΑ ΤΙΝΑ ΤΡΟΠΟΝ ΣΥΜΦΕΡΕΙ
ΤΗ ΚΥΠΡῳ Ἡ ΕΞΑΓΟΡΑ-
ΣΙΣ ΤΗΣ.

Ὁ πρῶν Μ. Ἀρμοστής τῆς Κύπρου Βιδδώλφ ἐν μακρᾷ ἐπιστολῇ του, δημοσιευθείσῃ εἰς τὸν «Χρόνον» τοῦ Λονδίνου, πραγματευόμενος τὸ οἰκονομικὸν τῆς Κύπρου ζήτημα, θεωρεῖ ὡς μόνον μέσον πρὸς βελτίωσιν τῆς καταστάσεως τῆς νήσου τὴν τελείαν ἐξαγόρασιν αὐτῆς ἀπὸ τοῦ Σουλτάνου ἀντὶ ποσοῦ τινος ἡροσίων, πισεύει δὲ ὅτι ἀντὶ ἐνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου λιρῶν δύναται νὰ κατορθωθῇ τοῦτο καὶ ὅτι οἱ τόκοι τῶν χρημάτων τούτων μόλις θὰ ἀποτελῶσι τὸ ἡμισυ τοῦ ποσοῦ τῶν 92 χιλ. λιρῶν, τὰς ὁποίας ἤδη ἐτησίως πληρώνει το ταμεῖον τῆς Κύπρου. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν οὐδεμία ἐκ τούτου προκύψῃ χρηματικὴ ὠφέλεια, ἐὰν τὸ ποσὸν τοῦ τόκου τοῦ πρὸς ἐξαγόρασιν δανείου, θὰ ἦν ἴσον πρὸς τὸ νῦν καταβαλλόμενον τῇ Πύλῃ ποσόν, ὁμῶς ἡ Κύπρος θὰ ὠφεληθῇ λίαν ἡθικῶς διότι διὰ τῆς ἐξαγοράσεως ἀποκτᾷ, οὕτως εἰπεῖν, τὴν ἐλευθερίαν τῆς.

Περὶ τῆς ἐξαγοράσεως αὐτῆς εἰχομεν κάμει καὶ ἡμεῖς λόγον πρὸ πολλοῦ ἐν τῇ «Σάλπιγγι», ἀλλ' ἡμεῖς ἐφρονούμεν καὶ φρονούμεν ὅτι τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον θὰ ἀπαιτηθῇ πρὸς μίαν τοιαύτην μετατροπὴν τοῦ ἐτησίου φόρου εἰς κεφάλαιον ἐπάπαξ καταβαλλόμενον, νὰ τὸ δανεισθῇ ἡ Κύπρος ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Ἀγγλικῆς κυβερνήσεως καὶ καθ' ὅσον μὲν ὑφίσταται τὸ χρέος νὰ ἐξακολουθῇ κυβερνῶσα τὴν Κύπρον ἡ Ἀγγλία, καταβάλλουσα ἐτησίως εἰς τὸ ταμεῖον τῆς νήσου καὶ ἐν ὠρισμένον ἐπίδομα ὡς φόρον κατοχῆς, ἀμα δ' ὡς ἤθελεν ἐξοφληθῇ τὸ χρέος, νὰ μείνῃ ἀνεξάρτητος ἡ νῆσος νὰ αὐτονομηθῇ ἢ νὰ κυ-

θερμήθη ως θέλει, υπό την προ-
στασίαν πάλιν της 'Αγγλίας και
την υποχρέωσιν να μεταχειρίζε-
ται αυτή την νήσον ως κρατιω-
τικόν καθεστώς της προς εξυπηρέτη-
σιν των σκοπών της.

Υπό τοιούτους όρους συμφέρε,
τη Κύπρω ή εξαγοράσις της, άλ-
λως, εάν ή 'Αγγλία μετατρέψη τόν
έτήσιον πρόσ την Πύλην φόρον εις
ποσόν εφάπαξ καταβαλλόμενον, δ-
λας τας εκ τούτου πηγασούσας ω-
φελείας θα τας έχη πάλιν το άγ-
γλικόν ταμείον, ή δέ Κύπρος ουδέν
θα αισθανθή εκ της μεταβολής αυ-
τής, ειμή ότι απέβλήθη διά παν-
τός ο πρώτος της κύριος, πράγμα
τό όποιον πρό πολλού ήδη ήσθάνθη
και γνωρίζει.

Ούτως ή άλλως είνε και τό περί
μετατροπής του φόρου ζήτημα έν
εκ των πρώτων έργων της Πρεσβεί-
ας, όπερ μεταξύ άλλων θα τεθή εις
ένέργειαν ελπίζομεν τόν προσεχή 'Α-
πρίλιον.

Πρός τόν συντάκτην της « Σάλπιγγος ».

Είνε περιττόν να σάς είπω με πό-
σην όρεξιν αναγινώσκομεν εις τας
εφημερίδας κάθε πράγμα τό όποιον
άφ'όρα την πρεσβείαν, και είνε εύλο-
λον να έννοήση κάθε άνθρωπος με
ποιαν ζέσιν ανακατόννομεν τας εφη-
μερίδας του τόπου, όσάκις τας λάβω-
μεν, διά να ίδωμεν αν έχη και περί
της πρεσβείας τίποτε. Διά να έννοή-
ση κανείς αυτά και τόν πόθον τόν ό-
ποιον έχομεν να άρχιση και να τε-
λειώση αυτή ή δουλειά μίαν ώραν
άρχήτερα, ή πρέπει να ήνε από εκεί-
νους τους κυρίους οι όποιοι υποφέ-
ρουν, ή πρέπει να γνωρίση καλώς τό
σύστημά μας ότι τότε μόνον συνα-
θροίζομεθα και φωνάζομεν 50 ή 100
άνθρωποι, όταν τό κακόν κορυφώη
πλέον, όταν δηλαδή «εγγίση τό μα-
χαίρις τόν λαιμόν».

Τό κακόν εκορυφώθη, τό «μαχαί-
ρι ήγγισε τόν λαιμόν» πότε, πρό ενός
χρόνου ακριβώς. Εις τας 5 Δεκεμβρίου
του 1887 συνηθροίσθημεν εις την
Λεμησσόν, εφωνάσαμεν, εσκέφθημεν
και άπεφασίσσαμεν να υπάγωσιν άν-
θρωποι και εκ του πλησίον να διηγηθώ-
σι την κατάστασιν μας. Άνυπόδητοι
και ήμίγυμνοι έτρέξαμεν εις τας πό-
λεις και εάν κανείς τότε μάς έλεγεν
ότι αυτή ή δουλειά θα τελειώση μετά
16 μηνάς (τόν 'Απρίλιον του 1889),
θα ήκουεν ύβρεις και, ο Θεός φυλάξοι,
θα έτρωγε και μους ουνιές χωρ-
κά τικας.

«Η πείνα έμυθε μέσα εις τά
σπλήνα μας» εφωνάσαμεν και ήμεις

και εκείνοι τότε πώς δέν μάς είπα-
ν ότι θα την τρέφομεν και αυτήν 16
μηνάς; «Η καταστροφή κρούει τας
θύρας μας» ελέγομεν τότε πώς δέν
μάς είπον ότι θα εξακολουθή να κρούη
επί 16 μηνάς και όφείλομεν να σε-
ρεώσωμεν καλά την κεφαλήν μας;
Οικία λοιπόν αι όποσαι ήσαν ικαναι
να θρέψωσι την συγκάτοικόν των
πείναν επί 16 μηνάς, και κεφαλαί και
θύραι αι όποσαι ήσαν τότεν δυναται,
ώτε να υποφέρωσι δεκαεξάμηνον κα-
νονοβολισμόν, δέν δικαιολογούν την
βίαν ελκύνειν του να καταβώμεν εις
τας πόλεις μέσα εις την καρδίαν του
χειμῶνος, ανυπόδητοι, γυμνοί και πει-
ναλέοι ως εφωνάζομεν τότε.

«Ναι, μα συνέδη τούτο και τό άλ-
λο και δι' αυτό δέν εγενενεν εκείνο που
εφωνάζετε, ειδε μη θα έδλε-
πετε τί θα εγένετο» αυτά μάς λέγουν
σήμερον, ήμεις δέ εις άπάντησιν τοίς
λέγομεν την γνωστήν παροιμίαν «ό-
ποιος δέν θέν' να ζυμώσῃ, πέντε μέ-
ραις κοσκινίζει κι' άλλαις ένδεκα διαρ-
τίζει».

Είδαμεν και εις την «'Αλήθειαν»
εσχάτως και εις άλλα φύλλα πριν, έ-
κείνα τά όποια εγενεναν και εκείνα τά
όποια συνέδησαν και τά εγνωρίζομεν
από πριν, ότι ο ένας μήνας εγέννησε
τόν άλλον και ο άλλος τόν 'Απρίλιν,
μα ήμεις φοβούμεθα και ακούομεν ό-
τι άλλα πράγματα συμβαίνουν, τά
όποια δέν λαλοῦνται και τά όποια θα
κάμωσι και τόν 'Απρίλιν θηλυκόν, δη-
λαδή θα γεννήσῃ και αυτός κανένα
άλλον μήνα και αυτόν όλων των γεν-
νών τά κοιλιοπονήματα ήμεις τά υπο-
φέρομεν και τόν γιατρόν τόν έχου
εκείνοι που έχου επισφαλή υγείαν.

Εκ της έπαρχίας Μόρφου.

Είς πόδηνάς.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ο Νοέμβριος έν τῷ μεσου-
ρανήματι της παρά τοίς γεωρ-
γαίς δόξης του εκπνεύσας, αφή-
κε τά σκήπτρα εις τόν διάδοχόν
του Δεκέμβριον, όστις προς τό
παρόν μάς φιλοδωρεί δια τρο-
μερού μόνον ψυχους, εκτείνας
τοσουτον εύρειαν επί των όρέων
σινδόνα, ώστε και αρκετήν πε-
διάδα εξαλύσεν αυτή. Εάν και ο
μην ούτος ακολουθήσῃ την αυτήν
και ο προκατόχος του προς τό
τέλος πολιτικῆν, μέγα μέρος πα-
ραπόνων θα εκλείψῃ. Πανταχό-
θεν χαρμόσυνοι ειδήσεις άγγελ-
λονται ήμιν. Είθε και τό τέλος
να ή όμοιον τη άρχῃ.

* *

Η έν τῷ διαμερίσματι Χρυ-
σοῦς της Πάφου λαβούσα δι-
καίωμα περί εξορύξεως μεταλλ-
λείου 'Εταιρία, δαπανήσασα
πολλά και ούδούως ικανοποιη-
θίσα, ήναγκάσθη να εγκατα-
λίπῃ τό δικαίωμα της δι' επι-
στολής της προς την Α. 'Εξ. τόν
Μ. 'Αρμοστήν, δημοσιευθείσης έν
τῇ «'Επισήμῳ εφημερίδι. Αί μη-
χαναί της 'Εταιρίας αυτής, ά-
γορασθείσαι παρά τινων 'Αγ-
γλων κατοίκων ένταῦθα, μετα-
καμίζονται εις την πόλιν μας,
καθ' ή λέγεται, προς χρησιμο-
ποίησιν διά τό άλεσμα του χα-
ρουπίου, όπερ από τινος ένερ-
γεῖται ένταῦθα.

Τυνή τις εκ του χωρίου Μετα-
γειτονηάς Χρισταλλοῦ όνόμαζε-
μένη, σύζυγος του Γεωργίου 'Αρ-
χοντοῦς έτεκε την παρειθούσαν
έβδομάδα τρία άρρενα, έχοντα
μέχρι τούδε καλώς.

Εις αυτά τά πρόθυρα της
Λεμησσού παρ' όλίγον να δια-
πραχθῇ κακούργημα πρό τινων
ήμερῶν. Τόν Νικόλαον Σάββα
έπιστρέφοντα προκεχωρημένης
της νυκτός εις Λεμησσόν, ες 'Αγ-
'Αθανασίου, όπου είχε μεταβῇ
προσκληθείς εις γεῦμα, παρ' ό-
λίγον να φονεύτῃ εις άλλος κά-
τοικος του ρηθέντος χωρίου, ό-
στις έδραμεν επίτηδες διά να τόν
προφθάσῃ εις τόν δρόμον. Εύ-
τυχώς ο εκ του αυτού χωρίου
Σωφρόνιος, συνοδεύων τόν ρη-
θέντα Νικόλαον, είδε τόν κα-
κούργον όρμῶντα κατ' αυτού
και, αναγκασίτας αυτόν και συμ-
πλακείς μάλιστα μετ' αυτού έν
μέση οδῷ, κατώρθωσε να κωλύ-
σῃ τό κακούργημα.

Η τελευταίως συμβάσα έν
τῇ πόλει μας πυρκαϊά του μα-
γαζείου του κ. Θ. Φραγκοφίνου,
ήνάγκασε μερικούς πολίτας, ως
τους κ. κ. Ρωσσίδας τόν κ. Φ.
Κολλακίδην, να ασφαλίσωσι τά
καταστήματά των. Την ασφά-
λειαν παρέχει ο κ. Κ. Χρίστι-
αν διευθυντής της 'Οθωμανι-
κής Τραπεζής.

Και κλοπήν και ξύλον. 'Ορ-
νιθακλέπτης τις εισήλθε προ-
χθές νύκτα εις τι περιβόλιον να
κλέψῃ όρνιθας. Ο κύριός των
ένοιωσε τό πράγμα και έδραμεν
έναντίον του, πλην ο κλέπτης

αφήςας προς στήμην τας όρνι-
θας, έλαβε πόν κύριον από της
χειρός, τοῦ έδωκε όσας ήδυνήθη
και κατόπιν απήλθε μετά της
λείας του. Ο κύριος του περι-
βόλιου, μόνον τούτο κατώρθω-
σε να ιδῇ, ότι ο κλέπτης, έφερε
και κουρουκλί.

Εν Λεμησσῷ αι ιπποδρο-
μιαί θα λάβωσι χώραν την 6
Φεβρουαρίου 1889.

Ο Γεν. πρόξενος της 'Ελ-
λάδος κ. Ι. Κυργούσιος προετί-
μησεν άντι της Λάρνακος την
προτεύουσαν Λευκωσίαν ως έ-
δραν του.

Ηλεκτρορρύμιθα ότι τινες,
πριν ή γνωρίσωσι καλώς τά
της Κύπρου αποδοκιμάζουσι την
μέχρι τούδε πορείαν των Κυ-
πρίων. Τό τοιοῦτο θεωρούμεν
ει μή άλλως, τοῦλάχιστον λίαν
τολμηρόν. 'Ασφαλῆ κρίσιν περί
τινος υποθέσεως, τότε μόνον δύ-
νεται τις να εξαγάγῃ, νομίζο-
μεν, όταν έμβιβήσῃ καλώς εις
αυτήν και γνωρίσῃ μετ' πά-
σης λεπτομερείας τά καθεκά-
στα.

Ο μισθός της θέσεως εις
ήν πρόκειται να μετατεθῇ ή Α.
'Εξ. ο Μ. 'Αρμοστής Σιρ 'Ερ-
ρίκος Βουλδερ είνε, ως λέγε-
ται, κατά χιλίας λίρας άνω-
τερος του της Κύπρου.

Σαποῦνι Τριπόλεως μυρω-
δάτον και λίαν καλής ποιότητος,
εύρίσκεται εις τό κατάστημα
του κ. Γ. Αναστασιάδου άντι-
κρύ του σιδηρουργείου του κ.
Θεοδοσίου. Όσοι άπαξ μετα-
χειρισθώσι τό σαποῦνιον τούτο,
αδύνατον πλέον να άγοράσωσιν
άλλου είδους.

Εις τό παρελθόν φύλλον και μάλιστα
την ξένην περί δικαστικῶν έξόδων διατρήσιν,
πηρεσιέφευσαν τά έξῆς λάθη: ώς έντι ό σοι
δι' της, άντι δι' της στήλης, άντι στήλης
ύστερῶσα, άντι ύστερῶσα.

ΕΚ ΤΗΣ «ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ».

Πώλησις χαρτοσημών.

Διά ταύτης γνωστοποιείται ότι από της 1ης
Δεκεμβρίου αναστέλλεται ή πώλησις χαρτο-
σημών έν τοίς Κυβερνητικίς Ταμείαις Λε-
μησσού και Λευκωσίας (εκτός εις 'Αδειού-
χους Πωλητάς), χαρτόσημα δέ πάσης αξίας
θα πωλῶνται εις τό έξῆς έν τοίς Ταχυ-
δρομείοις των πόλεων τούτων.

Ὁδοὶ Λεμεσοῦ.

Ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχὴς ὁ Μέγας Ἀρμοστής ἐν Συμβουλίῳ εὐχετητήθη ὅτι ἀνυψώσῃ τὸ ὑπ' ἀρ. 127 καὶ ἡμερ. 19 Σεπτεμβρίου 1888 Διάταγμα ἐν Συμβουλίῳ, καὶ ἐν τῇ ἐνασχέσει τῶν ἑξουσιῶν δι' ὧν περιελαμβάνεται διὰ τοῦ περὶ «Ὁδῶν Λεμεσοῦ Νόμου τοῦ 1888», καὶ τῇ γνωμοδοτήσει τοῦ Ἐκτελεστικοῦ Συμβουλίου, ἡ Αὐτοῦ Ἐξουχὴς εὐχετητήθη νὰ διατάξῃ, καὶ διὰ τοῦ παρόντος διατάσσεται, ὅπως κατασκευασθῇ ὁδὸς ὑπὸ τῆς προνοίας τοῦ ρηθέντος Νόμου, πρὸς σύνδεσιν τοῦ χωρίου Βάσας μετὰ τῆς Πόλεως Λεμεσοῦ, ἡ δὲ ὁδὸς αὕτη στρωθῇ εἰς τὴν Τριήμιν, ἐνταῦθα ἐκτελούμενη ὡς Τριήμις VIII, ἐν σχέσει πρὸς τὸ ὑπ' ἀρ. VI Τριήμις, τὸ περιγραφόμενον ἐν τῷ ὑπὸ ἡμερ. 12 Αὐγούστου 1886 Διατάγματι τοῦ μεγάλου Ἀρμοστοῦ ἐν Συμβουλίῳ.

Τὸ ρηθὲν ὑπ' ἀρ. VIII Τριήμις 9 ἀρχήν ἐκ τινος σημείου τοῦ ὑπ' ἀρ. VI Τριήμις, μεταμέτρως ἀνατολικῶς τοῦ χωρίου Βάσας καὶ ὅα περιγράφεται διὰ τῆς χαρακτρῆς εἰς τὸ ἴδιον χωρίον.

Ἐνοίκιον τελωνειακῆς ἀποθήκης.

Ἡ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής εὐχετητήθη νὰ ἐπιδοκιμασθῇ ἡ ἀποθήκη προπονηθέντων τῶν δι' ἐνοίκιον προμηθευτῶν καταβλημένων ἐν ταῖς Τελωνειακῇς Ἀποθήκῃς, εἰς ἀντικατάστασιν τῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 1) καὶ ἡμερομηνίας 16 Ἀπριλίου 1879 δημοσιευθέντων διακηρύξεων, τῶν νέων Τελωνειακῶν ἐισπραχθέντων ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν διὰ τῆς «Ἐπισήμου Ἐφημερίδος».

Ἐπὶ δευτέρῳ περιεχόντων ὅλους τοὺς ἀποπνεύματα ἢ ἑτέρα ρευστὰ καὶ τῶν 2 γαλόνων, τὸν μῆνα γρ. κυπρ.

Ἀπὸ 2 γαλόνων ἕως 6 γρ. κ. 1 1/2

Ἀπὸ 6 γαλόνων ἕως 30 γρ. κ. 2

Ἀπὸ 30 γαλόνων ἕως 60 γρ. κ. 4

Ἀπὸ 60 γαλόνων ἕως 100 γρ. κ. 6

Ἀνω τῶν 100 γαλόνων σελ. 1

Ἐπὶ ὅλων τῶν ἀλλῶν δευτέρων μὴ ἀνωτέρω περιγραφόμενων.

Ἐχόντων 2 κυβικῶν ποδῶν γρ. κ. 1 1/2

Ἐχόντων 2 κυβικῶν ποδῶν ἕως 8, γρ. κυπρ. 1

Ἐχόντων 8 κυβικῶν ποδῶν ἕως 12, γρ. κυπρ. 2

Ἐχόντων 12 κυβικῶν ποδῶν ἕως 16, γρ. κυπρ. 3

Καὶ οὕτω καθέτης: προστιθεμένου 1 γρ. κ.

διὰ καθὲν 4 προσθετέρας κυβικῆς πόδας, τοῦ ἀνωτάτου ὅρου τοιαύτης προσθήκης μὴ υπερβαίνοντος τὸ 1 σελ.

Ἐπὶ πραγματικῶν μὴ εἰδικῶς συνδεσμένων.

Τὰς 100 δακάς γρ. κ. 1

Τὰ ἄνω δικαιώματα δὲν ἀφορῶσιν εἰς τὸ «Τουμπεκί» ἢ Περσικὸν Καπνὸν, ὅστις ὁ ἐξακολουθῇ ἀποτίων ἐνοίκιον σύμφωνα μετὰ τὴν κλίμακα τὴν καθορισθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Διατάγματος τοῦ Μεγάλου Ἀρμοστοῦ τοῦ δημοσιευθέντος ἐν τῇ ὑπ' ἀρ. 128 Ἐφημερίδι τῆς 15ης Μαρτίου 1884.

Ἐκ Λευκωσίας.—Πόσον λυπηρὸν καὶ συντάκτα εἶνε νὰ βλέπῃ τις σήμερον τὴν πόλιν μας διχασμένην ἐν παντὶ ζητήματι καὶ μὴ ὁμονοοῦσαν. Ὁ δαίμων τῆς διχονοίας καὶ τῆς διαιρέσεως ἐφθόνησε τὸ ἄλ-

λοτε ὁμόφωνον καὶ σύμφωνον τῆς πόλεως μας καὶ ἐρριψεν ἐν τῷ μέσῳ τὸ ἀποτρόπαιον μῆλον τῆς ἑριδος, ὅπερ διήρπασεν εἰς δύο εἰς τρία καὶ ἐνίοτε εἰς τέσσαρα μέρη τοὺς πολίτας, λητμονήσαντας τέλειον τὸ «ἐν τῇ ἐνώσει ἡ ἰσχύς». Δύο τρατόπεδα ἰσχυρὰ καὶ τὰ δύο, ἀγωνίζονται ποῖον νὰ καταβάλῃ τὸ ἄλλο, τὸ δ' ἀποτέλεσμα τῆς τοιαύτης ὁλεθρίας διαμάχης ὑφίσταται αὐτὴ ἡ πόλις σύμπασα. Ποῖον ἄρα γε πῶτον δεῖν νὰ θρῆξῃ χεῖρα συμφιλώσεως εἰς τὸ ἄλλο; ποῖος θὰ κάμῃ τὴν εὐγενῆ ταύτην θυσίαν;

Ταῦτα καὶ μόνον ἐν ψυχικῇ θλίψει γράφω σοι, εὐχομαι δὲ οὐδὲν πλέον περὶ τούτου ἢ περὶ ὁμοφρονίας καὶ ἀγάπης νὰ γράψω.

Τὴν κατωτέρω ἐπιστ. ἐλαττομένη ἀνυπόγραφον.

Κίριε διευθυντὰ τῆς «Σαλπίγγος».

Τὴν παροῦσάν μου, ἂν καὶ ἀνυπόγραφον ἐλπίζω ὅμως νὰ καταχωρηθῇ εἰς τὸ φύλλον σας. Ἐπίσχουν καὶ συντάκτα ἐν τῇ πόλει μας οἰκογένειαι, αἵτινες συστέλλονται νὰ ἐπαυτῶσιν, παρορῶνται εἰς τὰς κατὰ πᾶν πᾶσχα διαφευγόμενας συνδρομὰς, καὶ ὅμως εἶνε ἄξιοι τοῦ μεγαλειτέρου ἐλέους, ἄξιοι νὰ κινήσωσιν τὴν μεγαλειτέραν συμπάθειαν καὶ τῶν σκληροτέρων καρδιῶν, διότι πάσχουσιν ἐν τῷ κρυπτῷ καὶ ὑποφέρουσιν ἐν ὁδυρμοῖς καὶ δακρύοις τῆς στεφάνης πατρὸς ἀναρχαίου καὶ οὐδὲς περὶ αὐτῶν μεριμνᾷ, οὐδὲς τὰς σκέπτεται, οὐδὲς φροντίζει περὶ αὐτῶν διότι καὶ οὐδένα προστάτην ἔχουσιν τὸς οἰκογενείας δὲ αὐτὰς δὲν εἶνε ἀνάγκη μεγάλης σκέψεως διὰ νὰ τὰς ἐννοήσωσιν οἱ ἄλλοι καὶ γέροντες καὶ νέοι καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες.

Καθ' ὅσον λοιπὸν ἀνακουφιστικὰ μέτρα ὑπὲρ τῶν τοιούτων δὲν λαμβάνονται, καθόσον οἱ ἀναπνεύμενοι νέοι μας μετὰ τῶν εὐτόρων προϋχόντων μας δὲν σκέπτονται περὶ τοιούτων, περὶ ὧν πᾶσα πόλις ἀξιοῦσα θέσιν τιμητικὴν λόγῳ πολιτισμοῦ ἢ ἀναπτύξεως μεριμνᾷ καὶ φροντίζει, εἰς μάτην καὶ τὰ ἀνευ ἁποδοῦ καὶ τέλους σωματικὰ μας, εἰς μάτην καὶ αἱ πρὸς ἐπίδειξιν πολιτισμοῦ, ἀναπτύξεως ἢ εὐπορίας ἐπιδωκόμεναι διάφοροι διασκεδάσεις, ὅταν τὸ ἀποτέλεσμα τούτων δὲν εὐχαριστεῖ καὶ τὴν ψυχὴν.

Πέποιθα εἰς τὰ αἰσθηματά σας ὅτι θὰ δημοσιεύσητε ταῦτα ὡς ἔχουσιν, ἀνευ υπογραφῆς, ἐν ἀνάγκῃ δὲ, δυνάθε νὰ με γνωρίσητε κατόπιν.

Διατελῶ κτλ.

Λεμεσῶ 1 Δεκ. 88.

ΤΑ ΤΩΝ ΒΡΟΧΩΝ ΕΥΧΑΡΙΣΤΑ.

Ἐκ Λεμεσῶν (κέντρον Μεσα-

ρίας). Βροχαὶ διαρκεῖς, κυρίως μέχρι τῆς 24 ἐμπιπύσαντος δὲν ἔμειναν ἐνταῦθα καθ' ὅλον τὸ διήμερον τὴν 24ην ὅμως ἐκείνην ἀφ' ἑσπέρας καὶ καθ' ὅλας τὰς κατόπιν μέχρι τοῦ Σαββάτου μέρας, διαρκεῖς βροχαὶ μετ' αὐτραπῶν καὶ βροντῶν κατέλυσαν τὰς εὐφρόνας ταύτας χώρας καὶ ἐπαυέρον εἰς τὸ στόμα τοῦ γεωργοῦ τὸ ἄσος, εἰς τὰ χεῖλη τοῦ τοῦ μειδίαιμα καὶ εἰς τὸ μέτωπόν του τὴν διαιμύπονσαν ἐλπίδα. Ἀδόντες ἤδη οὐτοὶ ἀροτριῶσι καὶ τὸ χαρμόσυνον ἄσμα των ἀντηχεῖ ἢ μειδίωτα, φύσις, ὡς ἀπὸ λουτροῦ ἐξελθούσα νέμνη καὶ αἰσθανομένη τὸ περιβλεπτόν της τὰ περὶ τοῦ ποταμοῦ Κοπρῆ (διότι τὴν πότμον τῶν χωραφίων παρὰ τοῦ ποταμοῦ) ὑπερεξεχείλισαν ἀρδεύοντάς τιν ἐυφροσύτην περὶ τὰς τοῦ χωρίου Στέλλους. Πολλοὶ πεπεισμένοι γεωργοὶ ἐξέφρασαν ὅτι τὸ ἐπὶ θύραις γεωργικὸν ἔτος, ὡς ἐλπίζουσι, θὰ μὴ μῆθῃ τὸ 1874.

Οἱ ἔμποροι, οἵτινες πρὸ τινῶν εἰσέτι ἡμερῶν ἐκώφεον εἰς τὰς παραλήψεις τῶν γεωργῶν ὅπως δανείσωσιν αὐτοῖς καὶ βοηθήσωσι κατὰ τὴν σποράν, ἢ συντροφισθῶσι μετ' αὐτῶν ὡς συντρόφους, λέγοντες ὅτι οὐδέποτε πλέον θὰ πρᾶξωσι τοιοῦτό τι, σήμερον προσκαλοῦν δι' ἐπιστολῶν καὶ παρακαλοῦν τοὺς γεωργούς νὰ ὑπάγῃαι νὰ τοὺς δώσωσι σπόρον καὶ νὰ βοηθήσωσι διὰ νὰ σπείρῃσι συντροφικᾷ. Πράγματι, καίτοι οἱ συντροφικοί ὅροι εἶνε λίαν βαρεῖς διὰ τοὺς γεωργούς, ὡς ὑποχρεοῦνται τούτων εἰς τὰ ἔξοδα τοῦ τε σπόρου καὶ θέρεισμος, τροφῶν κ.λ. καὶ τὸ προτὸν μοιράζεται ἐξ ἴσου μετὰ τῶν καταβαλλόντων μόνον τὸν σπόρον ἐμπόρων, πλὴν ἂν οἱ γεωργοὶ δὲν ἔχον καταφύγιον ἐν πάσῃ περιπτώσει τοὺς ἐμπόρους θὰ ὑπέροπον τὰ πᾶνδεῖνα. Ἐστῶσαν λοιπὸν εὐλογημένοι (ὅχι ὅμως καὶ οἱ τοκογλύφοι) ἀφοῦ ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως μας οὐδὲν ἀναμένει ὁ δυστυχὴς γεωργός.

Ἐκ Πραστείου.—Δευτέραν ἤδη φώραν ὁ ποταμὸς ἤρδενσε μέχρι καὶ τῆς ἐλαχίστης γωνίας τὴν περίχωρον γῆν. Αἱ ραγάδες βροχαὶ ἐπὶ 3 κατὰ συνέχειαν ἡμέρας ἐπότισαν θαυμάσιον τὸ ἔδαφος. Δοξολογίαι πανταχόθεν ἀναπέμπονται τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἐξεμμένει ταύτῃ τῆς ἀτμοσφαιρας. Ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας δὲν ἔχομεν ἀνάγκην βροχῶν.

Ἐκ Βαρωσίων.—Ἀπὸ τοῦ μεσομνηστίου τῆς Πέμπτης (24 Νοεμ.) πρὸς τὴν Παρασκευὴν μέχρι τῆς 2 μ. μ. τῆς Παρασκευῆς ραγδασιότης ἐν συνεχεί-

ἡ βροχὴ κατέκλυσε καὶ κατέχόρτασε πᾶσαν γῆν διψώσαν. Δόξα τῷ Θεῷ. Μέχρι τῆς σιγῆς ταύτης εἴμεθα πολλὴ καλῶ.

Καθ' ὅλον τὸν Δεκέμβριον

ἔχει ταχυδρομεῖον

Δι' Ἀγγλίαν, ὅλην τὴν Εὐρώπην (ἐκτὸς Ἑλλάδος, Τουρκίας καὶ Μεσομέρως, Ρωσίας) Βόρειον καὶ Νότιον Ἀμερικὴν, Αὐτικὰς Ἰνδίας Νότιον καὶ Αὐτικὴν Ἀφρικὴν τὴν 19, 25, 26, καὶ 29.

Διὰ Σμύρνην, Κων/πολιν, ὅλους τοὺς λιμένας τῆς Τουρκίας, Ἑλλάδος, Ἀλβανίας καὶ τρωικῆς νήσους καὶ Μεσογερσὴν Ῥωσίων τὴν 19 καὶ 26.

Διὰ τὰς Ἰονίους Νήσους τὴν 19, 25 καὶ 26.

Διὰ Βηρυτὸν, Ἰσπῆν, Ἱερουσαλὴμ, Τρίπολιν, Αἴγυπτον, Ἐρυθρὰν Θάλασσαν, Σουδάν, Ἀνατολικὰς Ἰνδίας, Κεϋλάνην, Χόγκ-Κόνγκ, Ζανζιβάρ, Αὐστράλιαν κ. λ. τὴν 25 καὶ 29.

Διὰ Μάδραν, Γιβραλτάρ, Μαρόκκον, Ἀλγερίαν, Τίναξ καὶ Τρίπολιν Βαρβαρίας τὴν 19, 25, 26, καὶ 29.

Διὰ Λαοδικεῖαν, Ἀλεξανδρείαν καὶ Μερσίναν τὴν 19, καὶ 25.

Διὰ Ρόδον καὶ Χίον τὴν 26.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Βιέννης γράφουσιν: Ἀφοῦ ἐγνωσθῇ ὅτι ἡ αυτοκράτειρα τῆς Αὐστρίας ἐκμανθάνει τὴν νεοελληνικὴν ἀρέσκειαν ἡ γλῶσσα αὐτῆς πρὸς τὴν πάντες δυσμενῶς ἢ ἀδιαφόρως διέκριντα κατέστη τοῦ συρμού καὶ πολλὰ δεσποινεῖς καὶ δεσποινίδες τῆς ἀριστοκρατίας, ὅπως κατασκώσιν εὐαρεσται εἰς τὴν αυτοκράτειραν, ἤρχισαν ἤδη ἐγκύπτουσι μετὰ ζήλου εἰς τοὺς λαβυρινθώδεις δαιδάλους τῆς γλώσσης ἡμῶν. Εὐφρὴς ἑλληνιστὴς δ' ἐξέδωκεν ἀμέσως καὶ βιβλίον ὑπὸ τὸν τίτλον: «Πῶς δεῖ ἐκμανθάνειν ταχέως τὴν νεοελληνικὴν».

—Κατ' αὐτὰς σοβαρὸν διπλωματικὸν ἐπεισόδιον παρήχθη μετὰ τῆς Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας. Ὁ ἐν Βενετίᾳ πρόξενος τῆς Αὐστρίας βαρὼνος Κουλάι, συνελήφθη ἐν πλήρει ὁδῷ ἐπειδὴ ἐκαπνίζε ξένον σιγάρον, καὶ καθειρήθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων ὡς λαθρέμπορος. Καίτοι ὁ βαρὼνος Κουλάι ἀφέθη ἐλευθερὸς μετὰ τινὰς ὥρας, ἡ ὑπόθεσις θὰ ἔλῃ συνεπείας πολυπλοκαῖς.

—Ὁ Μεγαλόπαις τοῦ Βασ. τάγματος τοῦ Σωτήρος ἀπενεμήθη ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως εἰς τὸν Μ. Βεζύρη Κιαμὴλ πασᾶν. Ἐπίσης καὶ ἄλλα παράσημα ἀπενεμήθησαν εἰς διαφόρους ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τῆς Ὀθωμανικῆς κυβερνήσεως.

—Λονδίνον 27.—Λέγεται ὅτι οἱ Ρῶσοι παρασκευάζονται ὅπως κατασκευάσωσι γέφυραν ἐπὶ τοῦ Δουνάβου παρα τὸ Ρένι.

—Οἱ γάμοι τοῦ διαδόχου Κωνσταντίνου ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς κατὰ

τάς ἐξ Ἀθηνῶν εἰδήσεις νὰ γίνωσι τὸν προσεχῆ Ἀπρίλιον καὶ τοῦτο κατὰ προτίμησιν αὐτῶν τῶν μελλονύμων ἀφ' ἑνὸς, καὶ ἀφ' ἑτέρου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, ὅς τις ὡς γνωστὸν, ἐξ Ἀθηνῶν μεταβήσεται εἰς Κων/πόλιν εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ Σουλτάνου καὶ ἐπιθυμεῖ ἵνα τὸ ταξιδεῖόν του τοῦτο μὴ ἐπιχειρησθῇ ἐν ὥρᾳ χειμερινῇ.

—Κατ' εἰδήσεις τηλεγραφικὰς ἐκ Βιέννης πρὸς τὸν «Χρόνον» τοῦ Λονδίνου, θετικαὶ πληροφορίες ἐκ Πετρούπολεως φέρουσιν ὅτι μετὰ τὸ ἐν Βόρξι σιδηροδρομικὸν δυσύχημα, ὁ Τσάρος καὶ ἡ Τσαρίνα προσβάλλονται τακτικῶς ὑπὸ νευρικῆς διαταραξέως.

Λονδίνον, 4.—Ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας ἐξέφρασε ἐκ τῆς τελευταίας αὐτοῦ ἀδιαθεσίας.—Ὁ πατριάρχης Κων/πόλεως συνεδριάζουσιν τῆς ἱερᾶς συνόδου διεκήρυξεν ὅτι ἡ παρὰ διαζυγίου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς Σερβίας ἀπόφασίς νομίμως ἐξηγέσθῃ.

Βερολίνον, 1.—Λέγεται ὅτι ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Ρωσίας συνήνεσεν ἵνα ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ μέγας δούξ Ἀλέξιος νυμφευθῇ τὴν πριγκίπισσαν Ἑλένην, θυγατέρα τοῦ κόμητος τῶν Παρισίων.

Ἀθῆναι, 23.—Νοεμ.—Ὡς γνωστὸν ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν ἡ σептὴ χίρα τοῦ αὐτοκράτορος Φρειδερίκου μετὰ τῆς μνηστῆς τοῦ Διαδόχου καὶ τῶν λοιπῶν θυγατέρων τῆς μετέδῃ

48 ΕΠΙΦΥΛΙΣ.

Τὰ κυριώτερα ἱστορικὰ γεγονότα.
(συνέχεια.)

1537. Οἱ Τούρκοι ἐπολιόνησαν τὸ Ναύπλιον ἀλλ' ἀνευ ἀποτελέσματος.

1538. Συνθήκη ἐν Νίκαιᾳ μεταξὺ Καρόλου τοῦ Ε' καὶ Φραγκίσκου τοῦ Α'.

—Ἡ Βιζύς ὥρισθη νὰ ἀναγιγνώσκται εἰς τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἀγγλίας Ἀγγλιστί.

—Ἐγένετο ἡδὴ τὸ πρῶτον χρῆσις τοῦ καπνοῦ εἰς τὸ καπνίζειν, μετακομισθέντος τοῦ χόρτου ἐξ Ἀμερικής, ἐνθα ἐχρῶντο αὐτοῦ.

1539. Συνθήκη ἐγένετο εἰρήνης μεταξὺ Τούρκων καὶ Ἑνετῶν, παραχωρησάντων τοῦτων τοῖς Τούρκοις τὰ φρούρια Μονεμβασίας καὶ Ναυπλίου, καὶ τὰς νήσους Σύρον, Αἴγιον, Πάρον καὶ τινὰς ἄλλας.

1540. Κατηργήθησαν ἡδὴ ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ Ερρίκου τοῦ Η' 645 μοναστήρια καὶ 2374 ἐκκλησίαι, ὧν τὰ εἰσοδήματα, ὅντα περὶ τὰς 161 χιλ. λίρῶν, εἰσῆρχοντο ἀπὸ τοῦδε εἰς τὸ βασιλικὸν ταμεῖον.

1541. Πανώλη ἐμπεσοῦσα εἰς Βιέννην ἐφείρε τὸ τρίτον μέρος τῶν κατοίκων.

—Ἐμφύλιος ἐν Ρωσίᾳ πόλεμος.

1542. Τέταρτος πόλεμος μετὰ Φραγκίσκου Α' τῆς Γαλλίας καὶ Καρόλου Ε' τῆς Ἰσπανίας κλπ. χωρῶν.

—Ἡττήθησαν οἱ Σκῶτοι εἰς Σαλουαίνην—

εἰς Ἀγγλίαν, ὅπως διέβη χρόνον τινὰ παρὰ τῇ μητρὶ αὐτῆς βασιλίστῃ Βικτωρίᾳ. Ὡς διδακτὰ τῆς μνηστῆς διαδόχου προσελήφθη ἡδὴ ἡ κυρία Πηνελόπη Μπουκουβάλα, θυγάτηρ τοῦ συνταγματάρχου κ. Ν. Μπουκουβάλα, ἡ ὁποία ἀπὸ τινῶν ἐτῶν διαμένει ἐν Λονδίῳ.

—Ἀγγέλλουσιν ἐκ Τοκίου, πρωτεύουσος τοῦ Ἰαπωνικοῦ κράτους ὅτι τῇ 3)15 Ἰουλίου φοβερός σεισμός ἐγένετο μετ' ἐκρήξεως τοῦ ὑφαιεῖου Βανδαϊτάν, Ἐκτενέσεται κοιλιάδες κατεκλύσθησαν.

—Ἐν τηλεγραφῇματι ἐκ Βερολίνου τῇ 15)27 Νοεμβρίου ἐκτίθεται ὅτι κατὰ τὸν «Ἐπίσημον Μηνύτορα» ὁ αὐτοκράτωρ συνεπεία τοῦ θυελλώδους καιροῦ κατὰ τὰς ἐν Λέτζλιγκ κυνηγεσίας ὑπέστη κρουστικὸν ἀναγκάζον αὐτὸν νὰ οἰκουρῇ. Κατὰ τινὰ εἰδήσιν ὅμως ὥρθη αὐτὸς μετὰ τῆς αὐτοκρατείας ἐν τῷ περιπάτῳ.

—Κατὰ τὰς ὑπὸ τοῦ «Πολίτου» δημοσιευμένας εἰδήσεις τὸ σῶμα τῆς παραμεθορίου ρωσικῆς φρουρᾶς ἀυξήθησεται ὑπὸ δέκα ταγματίων, τοποθετούμενων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἐν τοῖς δυτικαῖς μεθορίαις. Ἐν περιπτώσει ἐπιστρατείας ἢ ἐν τοῖς μεθορίαις φρουρὰ ἀποτελεῖ λόχους ἱππέων, χρησιμοποιοιμένων ὡς ἐμπροσθοφυλακῇ τοῦ ὅλου στρατοῦ.

—Προσθετέον εἰς τοῦτο ὅτι κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βρυξελλῶν τῇ 15)27 Νοεμβρ. ἡ βελγικὴ κυβέρνησις προτίθεται νὰ ὑποβάλῃ ἐντὸς

Μόσχῃ τῆς Κομβερλανδίας τῆς Ἀγγλίας ὑπὸ τῶν Ἀγγλίων.

—Ἡ Μαρία τῆς Λουθαρινίας, χήρα γενομένη τοῦ συζύγου αὐτῆς Ἰακώβου Ε', ἀνυπορέθῃ βασιλίσσα τῆς Σκωτίας. Ἡ Μαρία ἦν ἡ μήτηρ τῆς δυστυχούς Μαρίας Σταούρης.

1544. Τὰ Γαλλικὰ στρατεύματα νικῶσι τὰ τοῦ Καρόλου Ε' ἐν τῇ μάχῃ τῶν Κερνυλων. Συνθήκη δὲ μετὰ ταύτην ἡ ἐν Κρεπίᾳ συνθήκη.

1545. Ἡ τελευταία Οἰκουμένη Σύνοδος συγκροτηθεῖσα ἐν Τριδέντῳ κατὰ τῶν δογμάτων τοῦ Λουθήρου, Σιγγλίου, ἐξηκολούθησεν ἐπὶ 18 ἔτη.

—Τῶν Τούρκων κατὰ τῆς Αὐστρίας ἐνστρατευομένων ὑπεσχέθησαν τῇ ἀπαιτήσει τοῦ Σουλτάνου, εἰς ἀπαλλαγὴν τῶν οἱ Αὐστριακοὶ νὰ πληρώσωσι δῶρον ἐτήσιον διὰ τὴν Οὐγγαρίαν 30,000 φλωρίων.

—Οἱ Σκῶτοι ἐνίκησαν τοὺς Ἀγγλοὺς εἰς Ἀγκράμην Μουρην.

1546. Ἐδοξοφρονήθη ὁ Καρδινάλιος Βήτων, ἀρχιεπίσκοπος τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου.

—Ἐπεραιώθη ὁ ἐν Ρώμῃ ναὸς τοῦ Ἁγίου Πέτρου, ὅστις ἤρχισεν ἀπὸ τοῦ 1507. Διὰ τὸ οἰκοδόμημα τοῦτο, ὃν τὸ μεγαλοπρεπές τερὸν τοῦ Κόσμου, ἐδαπανήθησαν 45 ἑκατομμύρια σκούδων, ἥτοι περὶ τὰ 280 ἑκατομμύρια δρχμῶν.

—Ὁ Ι. Λούδ. Φιέσκος εὐγενῆς Γενουήσιος, συνώμισε κατὰ τοῦ Ἀνδρέου Δάρια

ὀλίγου αἰτήσιν πειρώσεως ἐξ 125 ἑκατομ. φράγκων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἐξοπλισμοῦ τοῦ βελγικοῦ στρατοῦ.

Ρώμη, 1 Δεκ.—Ἡ Κυβέρνησις ἐζήτησεν ἀπὸ τῆς Βουλῆς, 75 ἑκατομ. νέων φράγων πρὸς κάλυψιν τῶν πολεμικῶν δαπανῶν.

Πετρούπολις, 1 Δεκ.—Ὁ πρεσβυτὴς τῆς Τουρκίας Σακὴρ πατὴς ἠρνήθη ἐν τινι συνδιαλέξει κατηγορηματικῶς ὅτι ἡ Πύλη προτίθεται ν' ἀναγνωρίσῃ τὴν νομιμότητα τοῦ πρίγκηπος τοῦ Κοβούργου ὡς ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας.

Βερολίνον, 5 Δεκ.—Ὁ αὐτοκράτωρ Γουλιέλμος ἀνέλαβεν ἐκ τοῦ κρυολογήματος αὐτοῦ.

Ἀθῆναι, 5 Δεκ.—Μετὰ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Σωτηροπούλου κατὰ τῆς οικονομικῆς τοῦ ὑπουργείου πολιτικῆς ἡ Βουλὴ ἐξέφρασε ψῆφον ἐμπιστοσύνης διὰ ψήφων 85 κατὰ 54.

—Τὴν 20 Νοεμβρίου ἀπέθανεν αἰφνης ὁ διευκτὴς τῆς Χίου Κιεμάλ βέης, ὅστις ὡς γνωστὸν κατέσχε σπογγαλιευτικὰ τινὰ πλοία τῶν Ἑλλήνων καὶ παρ' ὀλίγον νὰ γείνη ἀφορμὴ σπουδαίου μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων ζητήματος, ἐὰν μὴ ἡ Α. Μ. ὁ Σουλτάνος διὰ τῆς διακρινούσης αὐτὸν φρονήσεως δὲν διέταττε δικαίαν λύσιν τοῦ ζητήματος. Ὁ Κιεμάλ βέης ἐπαύχεν ὑπὸ ἀσθματός, τὴν αὐτὴν δὲ ἡμέραν τοῦ θανάτου του εἶχε λάβει ἀνωτέραν ἐκ Κων/πόλεως διαταγὴν νὰ

δοῦναι τῆς Γενούης καὶ τοῦ ἀνεψιοῦ τοῦ διαδόχου αὐτοῦ Ἰαννέτιου Δάρια. Ἡ συνομοσία ἐπέτυχεν φρονεθέντος καὶ τοῦ Ἰαννέτιου, πλὴν, κατὰ τύχην, ἐν μεταβάσει ἀφ' ἑνὸς εἰς ἕτερον πλοῖον πωγέντος τοῦ Φιέσκου, κατεσπῆθη ἀκολούθως αὐτὴ καὶ οἱ συνομόται ἐτιμωρήθησαν σκληρῶς.

1547. Ἡ ἐν Μιλέεργη μάχῃ, καθ' ἣν οἱ διαμαρτυρούμενοι ἠττήθησαν καὶ ὁ Ἐκλέκτωρ τῆς Σαξωνίας ἐλήθη αἰχμάλωτος.

—Ἐδουάρδος ὁ ΣΤ' ἀνυπορέθῃ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας, θανόντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Ερρίκου τοῦ Η'.

—Ερρίκος ὁ Β' ἀνυπορέθῃ βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, θανόντος τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Φραγκίσκου τοῦ Α'. Ἐπὶ Φραγκίσκου ἡ Γαλλικὴ γλῶσσα κατέστη ἡ τῆς διοικήσεως καὶ τῶν δικαστηρίων γλῶσσα ἐν Γαλλίᾳ συστηθέντων καὶ σχολείων πρὸς ἐκμάθησιν αὐτῆς.

1548. Ὁ προσωρδὸς κανονισμὸς τοῦ Ε' Καρόλου περὶ πραγμάτων ὁρηκευτικῶν μέλοι γενεῆς Συνέδου.

1552. Ἡ ἐν Πασσάνῃ Συνθήκη μεταξὺ Καρόλου τοῦ Ε' καὶ τοῦ ἐκλεκτοῦ τῆς Σαξωνίας, διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ λουθηρανισμοῦ.

1553. Μαρία Α' ἡ Τυδώρις ἀνυπορέθῃ βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας, θανόντος τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς Εδουάρδου τοῦ ΣΤ'. Ἡ Μαρία εἰσῆλθε καὶ πάλιν εἰς Ἀγγλίαν τὸν καθολικισμόν, ἀναγνωρίσασα τὴν ἐκκλησιαστικὴν

ἀποδότην πᾶ τε κατασχεθέντα πλοῖα καὶ τοὺς σπόγγους εἰς τοὺς νομίμους κυρίους τῶν, διὸ καὶ πολὺ πιθανὸν εἶνε, ὅτι ἐνεκα τοῦ ἀκαθέκτου κατὰ τῶν Ἑλλήνων μίσους τοῦ μία τοιαύτη διαταγὴ προῦκασε ψυχικὴν συγκίνησιν ἥτις δεινώσασα τὴν θέσιν του ἐπέσπευσε τὸν θάνατόν του.

ΚΑΤΑΠΛΟΙ.

11. Δεκεμβρ. Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιοι «Ἐλπίδα» ἐξ Ἀλεξανδρείας μὲ 130 περίπου κῶλα διαφόρους πρῶγματείας παρέλαβε περίπου ἑκατὸν κῶλα, καὶ ἀνεχώρησε αὐθημερὸν διὰ Ἀθήνας.—12. «Ἀζήνη» Αὐστριακὸν ἀτμόπλοιοι ἐκ Ρόδου μὲ 349 κῶλα διαφόρα, παρέλαβε 300 περίπου κῶλα χαρούπια, σταγίδες καὶ οἰσπνεύματα καὶ ἀνεχώρησε αὐθημερὸν διὰ Ἀθήνας.—12. Ἑλληνικὴ Σλόνα μὲ πετρελαιοὶ Ρωσικὰ καὶ ἀνεχώρησεν αὐθημερὸν διὰ Συρίαν.

ΑΠΟΠΛΟΙ.

13. Δεκεμβρ. «Ἄγιος Νικόλαος» ἐτοιμῶνται δι' Ἀλεξανδρείαν μὲ οἰσπνεύματα.—13. «Φιλανθρωπία» ἐτοιμῶνται δι' Ἀλεξανδρείαν μὲ χαρούπια καὶ οἰσπνεύματα.—13. «Κύπρος» ἐτοιμῶνται διὰ Γαλλίαν μὲ σίτον περὶ τὰς 10 χιλ. κοιλὰς.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασί νεῦ α. ποιότητος γρ. 150—160
" β' " " 100—130
" κόκκινα " 70—60
" ξυνισμένα " 40—45
ρακὴ σούμα 19 γαλ. ἡ ἑκ. παρ. 60
Χαρούπια εἰς ἀπράξιαν Γρ. 94—95
σταγίδες ξηραὶ ἢ ὀκτ. παρ. 40—42
" βρασταῖαι " 38
ἀλευρα ἐντάπιον α. ποιότητος " 120
σίτος τὸ κοιλὸν γρ. 21—23
(Με λίραν Ἀγγλίας 132)

κυριαρχίαν τοῦ Πάππα, καὶ καταδιώξε τοὺς Διαμαρτυρούμενους.

—Ἡ Ἀλίκη-Ἰωάννα Γρεῦ, δυσεγγονὴ Ερρίκου τοῦ Ζ' ἐγένετο πρὸς στιγμὴν βασίλισσα τῆς Ἀγγλίας διὰ τῶν ραδιουργιῶν τοῦ Ἰωάννου Λούδου δουλῆς τῆς Νορθομβερλάνδης, νυμφευσάντος τὸν Δ. υἱὸν αὐτοῦ τὸν δούκα Γουλιέλμῳ μετὰ τῆς Ἰωάννας. Πλὴν ἡ Μαρία ἡ Τυδώρις, θυγάτηρ τοῦ Ερρίκου Ζ' ὑπερίσχυεν.

1554. Εἰσῆλθη ἡ χρῆσις τοῦ Καφέ ἐκ τῆς Τουρκίας.

1555. Πολλοὶ ἐπίσκοποι ἐκάθισαν ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπὸ τῆς Μαρίας.

1556. Ὁ αὐτοκράτωρ Καρόλος παρητήθη, γενόμενος μοναχός.

—Φίλιππος ὁ Β' υἱὸς τοῦ Καρόλου Ε' καὶ βασίλεως τῆς Νεκπόλεως ἀνυπορέθῃ βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας καὶ τοῦ Βελγίου ἐκ παραχωρήσεως τοῦ πατρὸς του παραιτηθέντος.

—Φερδινάνδος ὁ Α' ἀδελφὸς τοῦ Καρόλου Ε' καὶ βασιλεὺς τῆς Οὐγγαρίας ἀνυπορέθῃ καὶ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας.

1557. Φίλιππος ὁ Β' ἐνίκησε τοὺς Γάλλους εἰς Κουιντινόπολιν.

1558. Τὸ Καλαὶ ἐκυριεύθη ὑπὸ τῶν Γάλλων, κατεχόμενον τέως ὑπὸ τῶν Ἀγγλίων.

(ἔπεται συνέχεια.)